

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2024. : Rukopisi B i C**

Svešćić 1:
Moje zvanje je ljubav
(Ms B, 2v-3v)

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2024. : Rukopisi B i C**

Sveščić 1:
Moje zvanje je ljubav
(Ms B, 2v-3v)

Prijedlog za sastanak zajednice:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika, koji se prethodno pripremio uz pomoć sveščića (i drugih pomagala) izlaže tekst.
3. Zajednički razgovor o tekstu.

Bilo bi dobro najprije osobno pročitati i promeditirati Terezijin tekst prije sastanka zajednice.

Radi boljeg razumijevanja ovdje predloženog teksta, pozivamo vas da najprije pročitate pismo Terezijine sestre Marije od Presvetog Srca (LC 169) i početak Terezijinog odgovora (LT 196).

S. Marija od Presvetog Srca piše Tereziji (LC 169)

Nedjelja, 13. rujna

Moja draga mala sestro,

Pišem ti ne zato što ti imam nešto reći, nego da imam nešto od tebe, od tebe koja si jako blizu dobrom Bogu, od tebe koja si njegova mala povlaštena zaručnica kojoj povjerava sve svoje tajne... Tajne Isusove Tereziji su vrlo slatke i voljela bih ih još jednom čuti. Napiši mi poruku: možda su ti ovo posljednje duhovne vježbe jer Isusov zlatni grozd mora mu privući pozornost da ga ubere, i mala Terezija mora privući pozornost Isusa i Marije tamo gore, i oca i majke i 4 anđelića i svih svetih na Nebu i svih anđela koje je uzela za rodbinu. Zamoli Isusa da i mene voli kao svoju malu Tereziju. Ah! mala Terezija je narasla – narasla, a uvijek malena, uvijek Benjamina, uvijek blago koje Isus (kao nekada tatica) drži za ruku. Što se nje tiče, ona i dalje odlazi kao nekad, gledajući zvijezde na nebu i zatvarajući oči pred svim stvarima ovdje dolje. Ali njen nebeski Zaručnik neće je iznevjeriti kao ni njen otac... Ne vodi je preko provalija, ne dopušta joj da padne. Daleko od toga!... Nježno je privija na srce, smiješi se njezinom predanju i za nju skuplja tisuće i tisuće blaga... Nije li on svo njezino blago? Tako se mala Terezija ne brine ni o čemu, doli da voli svog Isusa. Ah, molim ju da se puno moli za svoju malu kumu koja je toliko voli da i ona, zatvarajući oči pred svim stvarima na zemlji, ne misli na drugo doli gledati u vis, raditi za Nebo, prakticirati umijeće ljubavi. Evo dragocjenog bisera (Mt 13,46) koji posjeduje mala Terezija, i mala kuma bi htjela uživati u tom blagu s njom.

Časna Majka je odobrila da mi odgovoriš napismeno.

Terezija odgovara s. Mariji od Presvetog Srca (LT 196)

I. M. J. T.

13. (?) rujna 1896.

Isus

Ljubljena moja sestro! Molite me da vam dadem kakvu uspomenu na moje duhovne vježbe, na duhovne vježbe koje će možda biti posljednje. Budući da to naša Majka dopušta, radujem se što ću se porazgovarati s vama koja ste mi dva puta sestrom, s vama koji ste mi posudili svoje riječi obećavajući u moje ime da hoću služiti samo Isusu, tada kad još nisam mogla govoriti... Dragaa mala kumo, večeras vam govori dijete koje ste vi prikazali Gospodinu, dijete koje vas ljubi kao što dijete ljubi svoju majku... Tek u Nebu upoznat ćete svu zahvalnost koja se razlijeva iz moga srca... Ljubljena moja sestro! Vi biste htjeli čuti tajne što ih Isus povjerava vašoj maloj kćeri; te tajne povjerava On i vama, ja to znam, jer ste me upravo vi naučili razumijevati božanske pouke. Ipak ću pokušati protepati nekoliko riječi, iako osjećam da je ljudskom govoru nemoguće izreći stvari koje ljudsko srce jedva može naslućivati...

Nemojte misliti da se ja rastapam u utjehama. O ne, moja je utjeha u tom da ih nemam na zemlji. Isus me upućuje u tajnu, a ne pokazuje se i glas se njegov ne čuje; ne poučava me pomoću knjiga, jer ne razumijem što čitam, ali katkada me utješi jedna riječ, kao ova koju sam izvukla na kraju razmatranja (pošto sam ostala u tišini i suhoći): „Evo Učitelja kojega ti dajem, on će te naučiti sve što ti je činiti.

Želim da čitaš iz knjige života u kojoj je sadržana znanost ljubavi.“ Znanost ljubavi! Ah da, ta riječ slatko odjekuje u uhu moje duše, ja želim samo tu znanost. Premda sam za nju dala sva svoja bogatstva, smatram, kao zaručnica u Pjesmi nad pjesmama, da nisam dala ništa...

Shvaćam vrlo dobro da nas samo ljubav može učiniti milima dragom Bogu, i ta je ljubav jedino dobro za kojim težim. Isus se udostojao da mi pokaže jedini put koji vodi k tom božanskom ognju. Taj put je predanje maloga djeteta koje bez straha zaspri u naručju svoga oca... „Ako je tko sasvim malen, neka dođe k meni“, rekao je Duh Sveti na usta Salomonova. I taj isti Duh Ljubavi rekao je također da je „milorđe dano malenima“. U njegovo ime otkriva nam prorok Izaija da će na Sudnji dan „Gospodin povesti svoje stado na pašnjake, da će skupiti male jaganjce i privinuti ih na svoje grudi“. I kao da sva obećanja nisu dovoljna, isti prorok, čiji je nadahnuti pogled već ponirao u vječne dubine, uzvikuje u ime Gospodinovo: „Kao što majka miluje svoje dijete, tako ću ja tješiti vas, nosit ću vas u svom naručju i njihati vas na svojim koljenima.“ O draga kumo, poslije takvih riječi možemo još samo šutjeti i plakati od zahvalnosti i ljubavi... Ah, kad bi sve slabe i nesavršene duše osjećale ono što osjeća najmanja od svih duša, duša vaše male Terezije, ni jedna jedina ne bi gubila nadu da će stići na vrh gore ljubavi, jer Isus ne traži velikih djela, nego samo predanost i zahvalnost, jer je rekao u Psalmu 49: „Ja ne trebam jaraca iz tvojih stada, jer su moje sve zvijeri šumske, tisuće životinja što pasu po bregovima; poznam sve ptice nebeske... Ako ogladnim,

neću reći tebi, jer zemlja i sve na njoj pripada meni. Zar da jedem bikova i pijem krv jaraca?“

„Žrtvuj Bogu žrtve hvale i zahvale.“ To je dakle sve što Isus traži od nas. On ne treba naših djela, nego samo našu ljubav, jer se taj isti Bog koji izjavljuje da mu nije potrebno da nam kaže ako je gladan, ne ustručava prositi malo vode od Samaritanke. Bio je žedan... Ali govoreći: „Daj mi piti“, tražio je Stvoritelj svijeta ljubav svoga bijednoga stvora. Bio je žedan ljubavi... Ah, osjećam više nego ikada, Isus je žedan, a susreće samo nezahvalnike i nehajnike među učenicima svijeta, a i među svojim vlastitim učenicima nalazi, jao, premalo srdaca koja mu se potpuno predaju, koja shvaćaju svu nježnost njegove beskrajne Ljubavi.

Ljubljena sestro, kako smo sretne što shvaćamo najskrovitije tajne našega Zaručnika! Ah, kad biste htjeli napisati sve što o tom znate, imale bismo lijepih strana za čitanje, ali ja znam, vi radije čuvate u dnu svoga srca „tajne Kraljeve“, a meni kažete da je „časno objavljivati djela Svevišnjega“. Ja vidim da imate pravo kad šutite, i samo zato da vam učinim veselje, pišem ove retke, jer osjećam svoju nemogućnost da zemaljskim riječima iskažem nebeske tajne, a zatim, pošto bih ispisala strane i strane, vidjela bih da nisam još ni počela... Ima toliko različitih obzorja, toliko raznolikosti koje se izmjenjuju u beskraj, da će mi jedino paleta nebeskoga Slikara, poslije noći ovoga života, moći dati boje kojima se mogu naslikati divote što ih on otkriva oku moje duše.

Ljubljena moja sestro, tražili ste od mene da vam pišem o svom snu i o "mojoj maloju nauci", kako je vi zovete...

Ja sam to učinila na slijedećim stranama, ali tako loše da mi se čini nemoguće da to razumijete. Možda ćete moje izraze smatrati pretjeranima... Ah, oprostite mi, to dolazi od moga premalo ugodnoga stila; uvjeravam vas da nema nikakva pretjerivanja u mojoj maloj duši, da je sve u njoj mirno i spokojno...

(Kad pišem, onda govorim Isusu, i tako lakše izražavam svoje misli... Ali to, na žalost, ne priječi da ne budu loše izražene!)

Rukopis B, 2v-3v

O Ljubljani moj! Ta je milost bila samo uvod u još veće milosti kojima si me htio obasuti. Dopusti mi, moja jedina Ljubavi, da te danas sjetim na njih... danas, na šestu godišnjicu našega sjedinjenja. Ah, oprosti mi, Isuse, ako bulaznim hoteći ponoviti svoje želje, svoje nade, koje se dotiču neizmjernosti. Oprosti mi i izliječi moju dušu dajući joj ono čemu se nada!

Biti tvoja zaručnica, Isuse, biti karmelićanka, biti po svom sjedinjenju s tobom majka duša, to bi mi moralo biti dovoljno... Ali nije tako... Bez sumnje, te su tri povlastice svakako moj poziv: karmelićanka, zaručnica, majka. Ali ja osjećam u sebi i druge pozive, osjećam poziv borca, svećenika, apostola, učitelja, mučenika; napokon, osjećam potrebu, želju da ispunim za tebe, Isuse, sva najherojskija djela... Osjećam u svojoj duši odvažnost križara, papinskog gardiste, htjela bih umrijeti na bojištu za obranu Crkve...

Osjećam u sebi svećenički poziv. S kakvom bih te ljubavi, Isuse, nosila u svojim rukama kad bi ti na moju riječ sišao s neba... S kakvom bih te ljubavi davala dušama... Ali jao! Premda želim biti svećenikom, divim se i zavidim poniznosti sv. Franje Asiškoga i osjećam se pozvanom da ga nasljedujem odbijajući uzvišeno dostojanstvo svećeničko.

O Isuse, ljubavi moja, živote moj... Kako uskladiti te suprotnosti? Kako ostvariti želje moje sirote male duše?...

Ah, uza svu svoju neznatnost htjela bih prosvjetljivati duše poput proroka, učitelja, imam zvanje da budem apostol... Htjela bih protrčati zemljom, propovijedati tvoje ime i na nevjerničkom tlu zasaditi tvoj slavni križ! Ali, Ljubljani

moj, samo jedno misijsko područje ne bi mi bilo dovoljno, htjela bih u isto vrijeme navješćivati evanđelje na svih pet kontinenata i sve do najudaljenijih otoka... Htjela bih biti misionarka ne samo nekoliko godina, nego bih htjela da sam to bila od stvorenja svijeta i da to budem do svršetka vjekova... Ali iznad svega bih htjela, ljubljeni moj Spasitelju, da proljevam svoju krv za tebe do posljednje kapi...

Mučeništvo, to je san moje mladosti. Taj je san rastao sa mnom u klauzuri Karmela... Ali i tu još osjećam da je moj san ludost, jer se ne bih znala ograničiti da želim samo jednu vrstu mučeništva... Da bih bila zadovoljna, trebale bi mi sve... Htjela bih poput tebe, božanski moj Zaručnice, biti bičevana i raspeta... Htjela bih umrijeti kao sveti Bartolomej... Htjela bih poput svetog Ivana biti bačena u vrelo ulje, htjela bih podnijeti sve muke koje su pretrpjeli mučenici... Htjela bih sa svetom Agnezom i sa svetom Cecilijom pružiti svoj vrat pod krvnički mač i poput Ivane Arške, moje ljubljene sestre, na zapaljenoj lomači zazivati tvoje ime, Isuse... Mислеći na muke koje će podnositi kršćani u vrijeme Antikristovo, osjećam da mi srce dršće, i htjela bih da te muke budu sačuvane za mene... Isuse, Isuse! Kad bih htjela napisati sve svoje želje, morala bih posuditi tvoju knjigu života; u njoj su zapisana sva djela svih svetaca, i ja bih voljela da sam ta djela izvršila za tebe...

O moj Isuse, što ćeš odgovoriti na sve moje ludosti?... Ima li gdje duša koja bi bila manja, koja bi bila slabija od moje!... Ali upravo zbog moje slabosti tebi se, Gospodine, svidjelo ispuniti moje male djetinje želje, i ti danas hoćeš ispuniti i druge želje koje su veće od svemira...

Kad su mi kod razmatranja moje želje zadavale pravo mučeništvo, otvorih poslanice sv. Pavla da potražim kakav odgovor. Padoše mi u oči 12. i 13. poglavlje Prve poslanice Korinćanima... Ondje pročitah, u 12. poglavlju, da ne mogu svi biti apostoli, proroci, učitelji itd., da je Crkva sastavljena od različitih udova i da oko ne može u isti čas biti ruka... Odgovor je bio jasan, ali nije zadovoljio mojih želja, nije mi donio mira ... Kao što je Magdalena, naginjući se neprestano nad prazan grob, napokon našla što je tražila, tako sam se i ja, snizujući se sve do dubine svoga ništavila, napokon digla tako visoko da sam mogla doseći svoj cilj... Ne gubeći srčanosti nastavih čitanje, i ova me rečenica utješi: „Brinite se za savršenije darove, a ja ću vam pokazati još izvrsniji put.“ I Apostol tumači kako svi najsavršeniji darovi nisu ništa bez ljubavi... i da je ljubav izvrstan put koji sigurno vodi k Bogu.

Napokon sam našla odmor. Promatrajući mistično tijelo Crkve nisam prepoznala sebe ni u jednom od udova koje opisuje sv. Pavao, ili bolje, htjela sam prepoznati sebe u svima... Ljubav mi je dala ključ moga zvanja. Shvatila sam, ako Crkva ima tijelo sastavljeno od različitih udova, da joj onda ne nedostaje najpotrebniji i najplemenitiji od svih udova: shvatila sam da Crkva ima Srce i da to Srce gori od ljubavi. Shvatila sam da jedino ljubav oživljuje udove Crkve, te kad bi se ljubav ugasila, ne bi više apostoli navješćivali Evanđelje, mučenici ne bi više htjeli prolijevati svoju krv...

Shvatila sam da ljubav obuhvaća sva zvanja, da je ljubav sve, da ona obuhvaća sva vremena i sva mjesta... jednom riječju, da je ona vječna!...

Tada sam u zanosu svoje mahnite radosti uzviknula: O Isuse, Ljubavi moja... napokon sam našla svoje zvanje moje zvanje je ljubav!

Da, našla sam svoje mjesto u Crkvi, i to si mi mjesto dao ti, o moj Bože!... U srcu Crkve, svoje majke, bit ću ljubav... Tako ću ja biti sve... Tako će se ostvariti moj san!

Zašto sam govorila o mahnitoj radosti? Ne, taj izraz nije ispravan. To je više tihi i vedri mir mornara koji je ugledao svjetionik koji ga treba dovesti u luku... O sjajni Svjetioniče ljubavi, znam kako ću doći do tebe, našla sam tajnu kako ću ovladati tvojim plamenom.

Nisam drugo doli dijete, nemoćno i slabo, ali upravo moja slabost daje mi smionosti da se prikažem kao žrtva tvojoj ljubavi, Isuse! Nekada su samo čiste i neporočne žrtve bile drage jakom i moćnom Bogu. Da se zadovolji Božjoj pravdi, trebalo je savršenih žrtava. Ali poslije zakona straha došao je zakon ljubavi, i Ljubav me je izabrala za žrtvu paljenicu, mene, slabo i nesavršeno stvorenje... Nije li taj izbor vrijedan ljubavi?... Jest, da bi ljubav bila potpuno zadovoljena, treba da se snizi, da se snizi do ništavila i da pretvori u oganj to ništavilo...

Uvod u tekst

Ovaj puta tekstovi su malo dulji: to je zbog prethodnog čitanja dvaju pisama (LC 169 i LT 196) koje predlažemo kao uvod, radi boljeg razumijevanja značenja odabranog odlomka. Zajednički razgovor neka bude o Rukopisu B, ali dobro je odvojiti vrijeme za čitanje ova dva pisma.

Terezijin karmelićanski poziv joj „nije dovoljan“, treba joj Božji odgovor: Terezija ga ide tražiti u Svetome pismu. Sanjala je odazvati se svim pozivima, svugdje i uvijek i u najherojskijim oblicima. Terezija nalazi odgovor kod apostola Pavla, kada kaže da ljubav obuhvaća sve pozive.

„Moja jedina Ljubavi“ (Ms B, 2v): ovo su riječi koje će Terezija urezati pribadačom na dovratak vrata svoje ćelije: „Isus je moja jedina ljubav“.

„Odvajnost križara, papinskog gardiste“ (Ms B, 2v): Terezija je, poput svoje sestre Celine, oduvijek imala ratničku i vitešku crtu. Voli se služiti vojnim rječnikom. Tako se u 36. pjesmi ne libi reći: «I na polju apostolata svoga / u boj se bacam kao vojnik!».

„Misionar“ (Ms B, 3r): ovo je jedno od zvanja koje je Terezija u potpunosti ostvarila, budući da ju je papa Pio XI. 14. prosinca 1927. proglasio zaštitnicom misija i misionara.

«Mučeništvo» (Ms B, 3r): među svim zvanjima koje Terezija osjeća u sebi, mučeništvo uvelike nadjačava sva ostala. S kultom mučeništva se intenzivno susrela tijekom svog hodočašća u Italiju, ali ne treba zaboraviti da je njena omiljena mučenica sveta Ivana Orleanska (Arška), o kojoj piše dvije rekreacije (prvu i treću: RP 1 i RP 3).

„Prinosim sebe kao žrtvu tvojoj ljubavi“ (Ms B, 3v): Terezija tim riječima upućuje na svoj čin prikazanja Milosrdnoj ljubavi od 9. lipnja 1895. Međutim, ovdje više inzistira na slabosti, djetinjstvu i malenosti.

„Pretvori u oganj to ništavilo“ (Ms B, 3v): osim spomena u rukopisu A (81v), riječ „ništavilo“ pojavljuje se kod Terezije tek s početkom njene kušnje vjere.

Za zajednički razgovor

- a. *Što kaže tekst?* Razumjeti sadržaj i prvotno značenje Terezijina teksta.
- b. *Što nam tekst govori danas?* Razumjeti aktualnost (društvenu, crkvenu, duhovnu itd.) teksta.
- c. *Što meni/nama govori tekst?* Aktualizirajte i primijenite tekst na osobni život i život zajednice.

Svrha ovog postupka je dopustiti Tereziji da razgovara s nama, ispituje nas, ohrabri nas i da bi nam prosvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su stoga samo poticaji za osobno razmišljanje i razgovor u zajednici.

Pitanja :

1. Koje je pitanje Tereziji toliko važno da ga je sebi uzela u razmatranje u vrijeme svoje kušnje vjere? Je li to pitanje koje i nas izaziva? Kada nam se u životu pojavljuje?
2. Koje je moje osnovno zvanje? Kako i kada se izražava na osobit način? Konkretno, koje mjesto Crkva zauzima u našem karmelskom pozivu?
3. Na temelju čega Terezija tvrdi da je njezin poziv na Ljubav zaista autentičan i da je riječ o Božjem daru?

Terezijanske obljetnice
2023.-2025.

BOSONOGI KARMEL

Generalna kuća Terezijanskog Karmela

www.carmelitaniscalzi.com